

Oponentský posudek diplomové práce

Bc. Petra Maňurová: Etické dilema a etický konflikt v evropské kultuře

Ve své diplomové práci studentka zpracovává etická témata v evropské kultuře, respektive chce eticky hodnotit postavy divadelních her Antigonu a Hamleta, okrajově tři filozofy (Kierkegaarda, Sartra a Vránu). Velkého tématu, který slibuje název práce se z pochopitelných důvodů nedočkáme. Určité přehnané ambice se ovšem objeví v úvodu, kdy cílem práce je nejen sloužit sociálním pracovníkům, ale všem lidem, co se trápí (s. 7). Oponentovi by stačila realizace čtvrté kapitoly, tedy přehledné a věcné vyhodnocení poznatků (s. 8) ze zkoumání zmíněných literárních postav. Místo toho se překvapivě ve čtvrté části (při četbě Karla Vrány) rozepisuje o lidské svobodě a vině. Studentka zpracovávala poměrně rozsáhlé téma, práci věnovala dostatek pozornosti a snahy, ale náročnost námětu je nad její síly.

Téma je natolik široké, že se studentka nevyvarovala povrchnosti a častého opakování stejných myšlenek. Jako deficit u výkladu dramatických postav vidím i méně použitých pramenů. Interpretace K. Vrány by patřila spíše do druhé kapitoly. Též by prospělo zúžení tématu.

Nyní stručně uvádím některé nedostatky. Studentka se nevyvarovala základních chyb při zpracovávání odborné práce. Především tam, kde své názory srovnává s odbornými texty (v poznámce pod čarou by mělo být *srov.*, když se nejedná o citaci), texty téměř přepisuje (jedná se téměř o citace), což působí nepřesvědčivě, např.: na s. 42 vypisuje poněkud obtížné shrnutí filozofa Kierkegaarda z Anzenbacherova *Úvodu do etiky* a na další straně vypisuje ze samotného autora. Jazyk a forma jsou natolik různé, že se zdá nemožné, že to psala jedna autorka. Někde se odvolává na publikaci, ale na stránce jmenované knihy nic takového nenajdeme (např. s 50, pozn. 96). O některých poznámkách není jasné, zda se jedná o citát či komentář (pozn. 43, 44) nebo o citát z bible (pozn. 94). Tyto nedostatky se bohužel opakují. Za závažnější považuji, že poznámka 77 odkazuje k citátu, který jsem ve jmenované knize nenašel. Neprohlížel jsem zdaleka všechny poznámky pod čarou, ale na tyto formální nedostatky si autorka mohla dát pozor. Při interpretaci zkoumaných postav studentka vychází pouze z jednoho či dvou autorů. V celé práci je styl velmi nejednotný, úvahy jsou často stylisticky i obsahově nepřehledné a nejasné. Některé teze působí nevyváženě a nejasně,

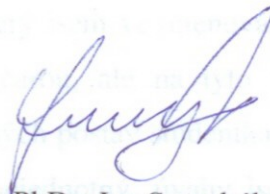
např.: (s.12 zákon rodiny a zákon obce - není jasné etické hodnocení, poznámku o monoteismu nechápu; s. 28 soud o renesančním světě; s. 29 neuvěřitelná věta od pohlaví k našemu absolutnímu bytí; s. 38 věta o propojeném napětí...až do konce kapitoly; s. 50 – nahoře kde vypisuje z knihy Karla Vrány, vloží překvapivě slovo jenom, čímž změni celý význam, s. 69 heslo francouzské revoluce odráží základní křesťanské hodnoty a pod). Kapitola o přírodě (s. 51) nemá v kontextu práce smysl. Jedna a půl stránky o postmoderně, povrchně zpracované ze dvou internetových zdrojů jsou nevhodné pro diplomovou práci. Zařazení filosofických existencialistů při takto zjednodušeném zpracování nemá význam. Překlepy: s. 27 ve světě dánském; s.68 křesťanství vychází z Nového zákona, evangelií a apoštolských listů apod. V závěru, kde čekáme nějaký shrnující text, o čem celé provedené zkoumání bylo, se objevují některé autorčiny etické reflexe, které se mi jeví problematické: s. 67 zákon rodiny se nedá nadřazovat zákonu státu; s. 68 první odstavec není vždy vhodné zjednodušovat, ale je třeba každou situaci hodnotit dle etických kritérií jednotlivě; s. 69 o tehdejších filosofech, kteří vycházeli z legend; s. 69 není možné stoprocentně najít řešení konfliktů, právě tragická díla přinášejí skutečné reflexe života; s. 70 z práce vyplývá, že nejsou jednoduchá řešení, ale cituji z práce: „ Přesto práce nabízí vodítko, podle kterého se člověk může ve složitých situacích orientovat“.

Jako největší nedostatek vidím nejasnou vnitřní logiku textu, neschopnost věcně řešit daný problém a také v příliš rozsáhlém tématu. Bylo by dobré věnovat se třeba jednotlivému námětu, např. K. Vránovi, který studentku zřejmě zaujal. Tyto části považuji za zdařilejší.

Přes veškerou kritiku je zřejmé, že studentka se své práci věnovala a v některých částech má její práce určité kvality.

Práci a obhajobu ještě posoudí odborná komise.

Celkově hodnotím práci na hranici přijatelnosti a **doporučuji ji k obhajobě.**

PhDr. Jan Samohýl, Th.D.